

sker tilfældigvis har opholdt sig her i landet i 3 år – og måske endda stadig væk uden flygtningestatus – så skal de have livsvarigt ophold her i landet med ret til hele rækken af sociale ydelser?

Der er en meget lang række af udgifter til udlændinge i Danmark, som Dansk Folkeparti ønsker afskaffet eller nedsat. En lille ting, men jo stadig væk noget, som er udtryk for en forsøksbehandling i forhold til danskere, kan man såmænd læse om i Jyllands-Posten i dag, og det er sikkert ikke meget store udgifter, vi taler om, men det viser jo, hvordan tankegangen i opbygningen af den danske lovgivning på dette område har været indtil i dag. Det handler om en undtagelse, som betyder, at asylansøgere under visse omstændigheder kan undlade at lade deres bil indregistrere i Danmark, hvor registreringsafgiften jo er meget høj.

Samtidig er der et gevaldigt behov for at se på udgiften ved behandling af en asylansøgers sag, for i dag koster det hele 93.000 kr. at behandle blot én asylansøgers sag, og det vil sige, at indtil man finder ud af, om asylansøgeren skal have asylstatus eller ej, koster det altså 93.000 kr. at behandle sådan en asylansøgning.

Eller hvad med udgiften til udlændinges modersmålsundervisning? De 45 mio. kr., som er afsat i 1998 til det område, mener vi i Dansk Folkeparti at vi kan bruge bedre helt andre steder.

Et andet område, som trænger til en gevaldig kraftig stramning, er naturligvis retspolitikken generelt.

Der skal føres en offensiv retspolitik, som skal gøre det sværere at være forbruder i dette samfund, og som samtidig skal sikre retsfølelsen såvel hos offeret som i samfundet generelt. Og for at sikre dét skal politiet naturligvis styrkes, og der skal bruges en ekstra indsats på at sikre fængslerne. Samtidig skal politiet have nye muligheder for at efterforske, og det skal være muligt at anvende anonyme vidner ved domstolene.

Og der skal ske en særlig indsats over for de unge kriminelle, specielt førstegangskriminelle. Antallet af tiltalefrafald må ned, og det må gøres klart i lovgivningen, at førstegangskriminelle skal have en hurtig, ubetinget straf, så det gøres klart, at det har konsekvenser at begå f.eks. tyveri eller vold over for andre mennesker.

Samtidig ønsker vi i Dansk Folkeparti, at der gøres en langt større indsats over for narkokri-

minaliteten ikke blot generelt, men også og i særdeleshed i fængslerne, for det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at der overhovedet er narko inden for fængselsmurene; det må standses, det må høre op.

Som følge af den fremgang, som ifølge nogle meningsmålinger har været Dansk Folkeparti til del i den seneste tid, har vi set, at det ene angreb efter det andet – og specielt fra Socialdemokratiet – er blevet rettet mod Dansk Folkeparti, idet vi er blevet angrebet for at ville skære ned over for de svageste i dette samfund. Men det er direkte forkert. Dansk Folkeparti vil tværtimod styrke indsatsen over for samfundets allersvageste.

At dette så samtidig kan betyde, at vi, som har en god løn og kan klare os selv, også i højere grad skal klare os selv, er noget selvfølgelig for os i Dansk Folkeparti, men det er altså også nødvendigt, hvis man ønsker at målrette den offentlige hjælp, som skal være der, mod samfundets svage grupper.

Men i dag oplever vi blandt andet, at eksempelvis handicappede har utrolig svært ved at få tildelt den hjælp, som burde være en selvfølge, og vi oplever, at ældre mennesker på grund af hjemmehjælpernes ferier får skåret kraftigt i deres hjælp, selv om man selvfølgelig sagtens ved at planlægge anderledes og bedre kunne sørge for, at hjemmehjælpernes ferier ikke gjorde, at de ældre ikke får den hjælp, de har brug for.

I mit indlæg indtil nu har jeg ikke talt så meget direkte om finanslovsforslaget for 1998 fra regeringen, og det er helt ærligt, fordi det simpelt hen er så brandkedeligt. Magen til forslag uden visioner og uden prioriteringer skal man lede længe efter! Dog indeholder det selvfølgelig de sædvanlige tidsler: øgede byrder for virksomhederne og en fortsat øgning af de offentlige udgifter.

Lad mig afslutningsvis minde om, at statsministeren i sin åbningstale for ganske nylig sagde: »For 5 år siden var Danmark gået i stå med arbejdsløshed og gældsætning, modløshed og indadvendthed. Der manglede politisk vilje og tro på, at vi kunne forny og udvikle det danske samfund.«

I dag kan vi så konstatere, at regeringen ikke har haft den politiske vilje og tro på muligheden af at forny og udvikle det danske samfund, og vi må håbe, at der snart kommer et politisk flertal her i Folketinget, som har.